Моите старания по той случай – да се прегледа мѣстото, от самото наслѣдствено, да се снеме скица отъ мѣстото и др.; той пазеди и нѣколко срещи както съ бившия кметъ Начев, така и съ сегашния Орашаковъ, но всички старания останахѣ напразни. Това мѣсто, тоя „високъ хълмъ", какъвто го нарича поетъ, нѣкога вѣнъ отъ града, сега послѣдния вече го е догонилъ и скоро ще го включи въ своитѣ обхвати, дѣйствително е чуденъ по своето положение, гледащъ нагоре къмъ Витоша и вдъхновяващъ къмъ медитации и не напразно поетъ се е отпечатилъ тамъ съ погледъ вперенъ въ Витоша и надъ гмежа на града. Съ голѣма скърбь трѣбва да изтъкна, че и тѣзи мѣста ще изгубимъ, ако въ време не намѣримъ средства. Настоятелството се опита да придобие тѣзи мѣста по безвъзмезденъ начинъ, като помоли съ специално изложение общинското управление да отчужди въпросното мѣсто, но съ писмо № 557 отъ 7.II.т.г. то, т.е. столичното общинско управление отговори просто и чисто, че оставя просбата на комитета безъ послѣдствие! Както виждате и пак тая община сухо, дори грубо отбѣсква едно искане, направено въ името на единъ народенъ идеалъ. По-